

XI.

B e t æ n k n i n g

over

Udkast til Lov om Brandforsikkring af Kjøbstadbygninger.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg, den 3die Februar 1870).

Udvalget kan i Almindelighed slutte sig til den Grundtanke, der gaaer igjennem nærværende Lovudkast. Det er i god Harmoni med den Retning, hvori Udviklingen af vore offentlige Forhold alt længe er gaaet, at en Forening som den ved Anordningen af 29de Februar 1792 indrettede Brandforsikkring for Kjøbstæderne udsøndres fra Regjeringens umiddelbare Bestyrelse og at i Eghed med, hvad alt for Landets Vedkommende ved Lov af 4de Marts 1857 blev indledet, denne i sit Væsen private Forenings Virksomhed for Fremtiden undergives Interessenternes afgjørende Indflydelse, hvorved ogsaa en med disses Tarv stemmende og tidsvarende Udvikling alene bliver mulig. Men paa den anden Side maa der, — idet en saadan Udsøndring nødvendigvis maa medføre Ophævelse af den hidtil bestaaende Dvang til Forsikkring, og af den nuværende Forsikkringsforenings Eneret — efter Udvalgets Formening kun gradvist og med Forsømmelse arbejdes hen til dette Maal; en modsat Fremgangsmaade, der forinden den bestaaende Forening ad Erfaringens Vej havde opnaaet en hensigtsmæssig Tarif og Forretningsgang, pludseligt stillede denne blot for en Concurrence navnlig med udenlandske Forsikringselskaber, — af hvilke neppe mange paa lægge den Forsikrede nogen Forpligtelse til i Ulykkestilfælde at gjenopføre Bygningen for Forsikkringssummen, og hvis Soliditet ofte staaer i omvendt Forhold til deres Præmiers Billig-

hed, — kunde nemlig let føre til, at om end ikke selve Kjøbstadbygningerne, saa dog den allerede for en Deel svækkede Tillid til, at disse afgive nogen betryggende Pantessikkerhed, efterhaanden aldeles forsvandt. Af Hensyn til Kjøbstædernes Creditforhold maa Opgaven derfor være at benytte det Tidsrum, i hvilket Forsikkringstvangen og den nuværende Brandforsikkringsforenings Eneret forbliver bestaaende, til at give denne Forening en saadan Udvikling i Henseende til Tarif og Bestyrelse, at den senere, naar den overgaaer til Selvstyrelse under Justitsministeriets Tilsyn — altsaa efter Udkastets § 3 inden 5 Aar — kan optage Concurrencen med andre Foreninger med rimelig Udsetelse til at hævde sin fremtidige Bestaaen som en almindelig Forsikkringsanstalt, der staaer aaben for Alle, og derhos afgiver betryggende Sikkerhed.

Med dette Formaal for Die billiger derfor Udvalget ganske, at der strax tilforordnes den nuværende Bestyrelse af Foreningen — altsaa Justitsministeriet — et Repræsentantskab (§ 1). Det foreslaaede Antal (19) af Repræsentanter finder Udvalget ogsaa passende, ligesom det Intet indvender imod, at Valget denne Gang efter de af Justitsministeren fastsatte Regler foretages i Kredse, der bestemmes efter Forsikkringssummernes Størrelse. Forat den forenede Bestyrelse imidlertid skal kunne vente at løse den stillede Opgave heldigt, formener derhos Udvalget, at der maa gives den